

Wojewódzka
Biblioteka Publiczna
im. Ł. Górnickiego
w Białymstoku

GŁOS

BIBLIOTEK PUBLICZNYCH
Województwa Białostockiego

BIULETYN
INFORMACYJNO-METODYCZNY

BIAŁYSTOK 1995

NR 2(8)

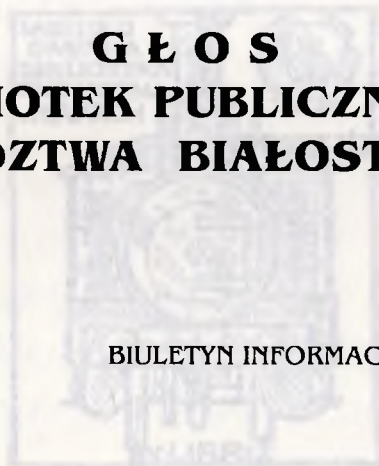
WOJEWÓDZKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA
im. Łukasza Górnickiego
w Białymstoku

Działu Metodyki Bibliotecznej
i Doskonalenia Kadry
pod kierownictwem
Jadwigi KUCIŃSKIEJ

G Ł O S

BIBLIOTEK PUBLICZNYCH WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO

BIULETYN INFORMACYJNO-METODYCZNY

Adres:
Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. Łukasza Górnickiego
18-250 Białystok, ul. Łukasza Górnickiego 1
tel. 416-889 lub 258-450 wew. 18

Redaguje
zespół pracowników

Działu Metodyki Bibliotecznej
i Doskonalenia Kadr
pod kierownictwem

Jadwigi JUCHNIEWICZ

Do użytku wewnętrznego

Adres:

Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. Łukasza Górnickiego
15-950 Białystok, ul. Kilińskiego 16
tel. 416-689 lub 326-436 wew. 18

Pani mgr Walentynie Siniakowicz

dyktando

Wojna

in. Łopusz

Z okazji jub.

Wieloletniej p.

0102. 2. 51

18/1202

**Exlibris Miejsko-Gminnej
Biblioteki Publicznej w Łapach**

Pani mgr Walentynie Siniakowicz,

dyrektorowi

Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej
im. Łukasza Górnickiego w Białymstoku

z okazji jubileuszu 35-lecia pracy zawodowej
najlepsze życzenia

wszelkiej pomyślności w życiu osobistym
oraz satysfakcji w dalszej działalności
na rzecz rozwoju bibliotek i czytelnictwa

składają

bibliotekarze bibliotek
publicznych województwa
białostockiego

MARKETING W DZIAŁALNOŚCI BIBLIOTEK PUBLICZNYCH WOJ. BIAŁOSTOCKIEGO

Na wstępie chciałabym przypomnieć kilka ogólnych danych o bibliotekach publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej (stan z końca 1994 r.).

Ogółem działały 9543 biblioteki publiczne i ich filie. Na tę sieć składało się:

- 49 bibliotek publicznych st. województwa podlegających bezpośrednio wojewodom,
- 41 oddziałów terenowych i filii prowadzących działalność instrukcyjno-metodyczną,
- 540 filii WBP - bibliotek państwowych podporządkowanych organizacyjnie wojewódzkim bibliotekom publicznym,
- 8962 biblioteki samorządowe - nadzorowanych i finansowanych przez samorządy lokalne.

Sytuacja ekonomiczna Polski, mająca bezpośredni wpływ na finanse bibliotek, zmusiła także biblioteki do wypracowania nowego, elastycznego podejścia do tego wszystkiego, co wiąże się z problemami w relacjach książka - czytelnik - biblioteka. Reforma gospodarcza oraz zła sytuacja finansowa bibliotek wymusiły szukania takich form pracy, które jednocześnie poszerzały formy działalności i przynosiły określone rezultaty ekonomiczne, czyli wymagały zastosowania w swej działalności strategii marketingowej.

Pojęcie marketingu nie jest pojęciem nowym ani w Polsce, a tym bardziej na świecie. Nowością jest jego poszerzone zastosowanie. Poprzednio znane było głównie w sferze handlu i usług. Obecnie funkcjonuje pojęcie marketingu niekomercyjnego, ponieważ nie wszystkie usługi podlegają bezpośrednim opłatom i rozliczeniom finansowym (np. usługi społeczne). Do tej kategorii należy również marketing biblioteczny. Obserwacja i analiza procesów bibliotecznych z marketingowego punktu widzenia jest bardzo pożyteczna. Pozwala na aktywne ukształtowanie pozytywnych zjawisk.

„Marketing biblioteczny to nic innego jak ukierunkowana działalność

zmierzająca do konstruktywnej i wzajemnie satysfakcjonującej wymiany informacji i usług bibliotekarskich między bibliotekarzami a użytkownikami bibliotek. Czynności te określają produkt, koszty metody dostarczania usługi i promocję usługi". (*Jacek Wojciechowski: Marketing w bibliotece*)

Stosowanie założeń marketingu przez biblioteki publiczne prowadzi do stosowania różnych prób odpłatności usług bibliotecznych uzyskując w ten sposób częściowe pokrycie kosztów swej działalności.

Usytuowanie bibliotek wśród niekomercyjnych instytucji usługowych nie oznacza, że finansowy aspekt ich funkcjonowania nie ma żadnego znaczenia.

Biblioteki, przynoszące niezaprzeczalne zyski w skali makroregionu nie gwarantują łatwo wymiernych zysków ekonomicznych - natomiast kosztują.

Ponoszenie kosztów przez samych użytkowników bibliotek stworzyłoby dla większości niezaprzeczalną barierę.

Odpłatność zaś bezpośrednio dotyczy tylko niektórych usług i ma znaczenie drugorzędne.

W Polsce dominuje sponsorat państwowy, realizowany w ramach subwencji dla instytucji lub terytorialnych samorządów, z niewielkim wsparciem przez lokalnie wypracowane środki, natomiast dotacje fundacji lub sponsorów indywidualnych są znikome.

Stąd też biblioteki publiczne w woj. białostockim próbują uzyskać środki z następujących działań:

- odpłatne sporządzanie zestawień bibliograficznych, zleconych przez użytkownika,

- upowszechnianie sztuki połączone ze sprzedażą obrazów wykonanych podczas zajęć koła plastycznego jak to ma miejsce w Białymstoku w Filii Nr 2, ul. Kozłowa. Filia otrzymuje z tego od 10-20% wartości sprzedanych prac,

- prowadzenie kursów np. nauki języka, prac przy komputerze,

- Prowadzenie handlu księgarskiego (MBP Hajnówka, MGBP Mońki, Choroszcz), video (MGBP Mońki),

- wynajem zbędnych pomieszczeń, np. Bielsk Podlaski, Hajnówka,

- usługi dotyczące fragmentów nagrań muzycznych do zajęć dydaktycznych,

- świadczenie usług kserograficznych i introligatorskich (Mońki, Bielsk Podlaski, Hajnówka),

- odpłatne wypożyczanie do domu na noc materiałów prezencyjnych,

- wprowadzanie opłat za wypożyczenia międzybiblioteczne,

- sprzedaż książek wycofanych.

Wymienione usługi biblioteczne mają charakter odpłatny, lecz wpływ z tego tytułu, w stosunku do kosztów, są nikłe.

Uniwersalny charakter bibliotek publicznych polega na przystosowaniu oferty od zróżnicowanych potrzeb środowiska, związanych z kształceniem, codzienną aktywnością oraz rozrywką, zarówno umotywowanych spontanicznie jak i narzuconych. Profil ich zadań jest szeroki.

Zróżnicowanie zadań pociąga za sobą wewnętrzne podziały segmentacyjne i specjalistyczne bibliotek publicznych na różne agendy i filie, dla zoptymalizowania działalności usługowej.

W marketingu bibliotecznym trudno jest o duże osiągnięcia w zakresie ekonomicznym. **Ważne jest, aby w pogoni za zyskiem biblioteka nie przekształciła się w placówkę handlową.**

Bibliotekarstwo nie poddaje się wprost mechanizmom rynkowym. Ważne są pożytki, które ujawniają się po dłuższym czasie. Wysokie koszty poniesione w bibliotekarstwie nie są rozliczane indywidualnie, lecz obciążają całe społeczeństwo. Dlatego próby stosowania marketingu do uzyskiwania bezpośrednich zysków materialnych nie stanowi najważniejszych elementów.

Strategia marketingowa bibliotek publicznych zmierza w kierunku zmiany obrazu tych placówek w oczach otoczenia. Ich zadaniem jest badanie potrzeb użytkowników i ich realizacja.

Pośród wielu możliwych kierunków badań nad użytkownikami, szczególnie ważne i pożyteczne wydaje się rozważanie powodów, dla których oferta biblioteczna nie pokrywa się z rejestrem nastawień potencjalnej publiczności. Można to ewentualnie ustalić, badając bezpośrednio oraz pośrednio opinie użytkowników i społeczeństwa o bibliotekach jak to miało miejsce w Białymstoku, gdzie zastosowane różnego rodzaju formy uzyskiwania informacji nt. oczekiwań czytelników.

Biblioteki dążą do pozyskania nowych czytelników, zaspokajania i rozwijania zainteresowań, wychodzenia naprzeciw oczekiwaniom lokalnych społeczności. Jest to szczególnie ważne dzisiaj przy tak dużej zależności bibliotek od samorządów, szczególnie bibliotek stopnia podstawowego.

W obecnych warunkach ustrojowych mamy w zasadzie duże grupy użytkowników.

Pierwsi z nich oczekują od biblioteki, że w jej zbiorach znajdą każdy potrzebny im materiał i zaspokoją każde zapotrzebowanie.

Zupełnie nowym segmentem użytkowników są przedstawiciele środowisk gospodarczych. Grupa ta stale się rozrasta. Poszukują informacji z zakresu prawa cywilnego, handlowego, bankowego, przepisów podatkowych, finansowych, celnych. Biblioteki publiczne chcąc sprostać

temu zadaniu organizują komórki informacji biznesowej. Na szczególną uwagę zasługuje Książnica Pomorska w Szczecinie, która jako pierwsza podjęła realizację tego tematu na szeroką skalę. Na skalę mniejszą realizują także inne biblioteki publiczne.

Chciałabym jeszcze raz podkreślić, że ważnym elementem marketingu jest promocja i reklama usług. Do roku 1990 była to sfera działalności bibliotek publicznych dość zaniedbana. Obecnie na szeroką skalę stosuje się różne formy informacji o usługach i reklamy bibliotek.

Na przykład biblioteki województwa białostockiego reklamują własne usługi w środkach masowego przekazu (TV, radio), miejscowe audycje radiowe i radiowęzły oraz prasie lokalnej. Ponadto szeroko upowszechniamy wśród społeczności:

- różnego rodzaju publikacje biblioteczne,
- przewodniki po bibliotekach (finansowane przez różne instytucje lokalne),
- informatory i ulotki o usługach biblioteki,
- plakaty,
- wystawy zbiorów bibliotek,
- promocje książek (finansowane przez różne firmy ubezpieczeniowe, redakcje gazet, duże przedsiębiorstwa),
- osobiste kontakty pracowników bibliotek z użytkownikami, dobrowolne składki na nowości książkowe,
- pokazy m.in. „dni otwartych drzwi”,
- wydawnictwa własne (np. „Zbliżenia”, „Głos bibliotek publicznych województwa białostockiego”), publikacje w fachowych wydawnictwach ogólnopolskich i lokalnych,
- organizacja konferencji wojewódzkich i ogólnopolskich np. komputerowe z udziałem firm sprzedających sprzęt, programy komputerowe (polskie i zagraniczne),
- organizacja konkursów wojewódzkich,
- cykl imprez literackich finansowanych przez sponsorów.

Dobra reklama biblioteczna wpływa pozytywnie na obraz biblioteki w oczach różnych grup społecznych i zachęca potencjalnych użytkowników do korzystania z usług informacyjnych.

Tak więc przeniesienie i wykorzystanie koncepcji marketingowych może być w bibliotekarstwie produktywne. Może okazać się inspirujące dla wprowadzenia nowych pomysłów i rozwiązań, dla innowacji organizacyjnych oraz optymalizacji sposobów postępowania.

I takie są intencje autorki powyższego tekstu.

BIBLIOTEKA PUBLICZNA MIASTA I GMINY ŁAPY ROK ZAŁOŻENIA 1949

Do 1949 roku w Łapach istniały biblioteki przy szkołach. Niewielkie księgozbiory służyły młodzieży szkolnej i nauczycielom oraz w nielicznych przypadkach członkom ich rodzin.

W dniu 16 stycznia 1949 r. została otwarta Miejska Biblioteka Publiczna w Łapach, pow. wysoko-mazowiecki. Biblioteka była własnością Zarządu Miejskiego i posiadała charakter powszechny, samorządowy. Została zarejestrowana w Inspektoracie Szkolnym w dn. 18.VI.1949 r. Mieściła się w budynku Gimnazjum przy ul. Głównej 44. Zajmowała pomieszczenie o pow. 21 m². W dniu otwarcie posiadała 481 książek z funduszy Zarządu Miejskiego.

W 1955 r. Miejską Bibliotekę Publiczną przekształcono w Powiatową i Miejską Bibliotekę Publiczną. Zwiększyły się zadania i obowiązki biblioteki. Po usilnych staraniach przeniesiono ją do 3-izbowego pomieszczenia o łącznej powierzchni 44 m². Zorganizowano wypożyczalnię i czytelnię. Pracowały 4 osoby. W 1960 r. zorganizowano oddzielną wypożyczalnię dla dzieci. Oddział Dziecięcy umiejscowiono w starym budynku Zw. Zaw. Kolarzy. W 1968 r. Inspektor Pracy Zw. Zaw. Prac. Kultury i Sztuki wydał nakaz zamknięcia tej placówki. Zmusiło to PPRN w Łapach do zmiany lokalizacji Oddziału. Przeniesiony został do niewielkiego pokoiku o pow. 22 m² w prywatnym budynku.

Powiatowa i Miejska Biblioteka Publiczna została zamknięta z dniem 15 listopada 1971 r. przez Inspektora Pracy ze względu na złe warunki lokalowe.

W 1974 r. była zlokalizowana w trzech oddzielnych pomieszczeniach położonych w trzech różnych punktach miasta. Oddział dla Dzieci mieścił się w dwóch pokojach na poddaszu, wypożyczalnia dla dorosłych w zabytkowym budynku, który wymagał kapitalnego remontu. Dział instrukcyjno-metodyczny i opracowania zbiorów oraz pokój dyrektora mieścił się w wynajętym prywatnym domu.

Po reorganizacji administracji państwowej w 1975 r. biblioteka stała

się placówką miejsko-gminną i w dalszym ciągu pełniła funkcję ogniwa pośredniego pomiędzy Wojewódzką Biblioteką a bibliotekami gminnymi i filiami bibliotecznymi. Sprawowała też nadzór merytoryczny nad bibliotekami w wyznaczonym rejonie.

W 1989 r. biblioteka została przeniesiona do nowego budynku o powierzchni 629 m², w którym znajduje się do dziś. Mieści się tutaj Wypożyczalnia dla Dorosłych, Czytelnia, Oddział dla Dzieci, Dział Gromadzenia i Opracowania Zbiorów. Od 1990 roku biblioteka przestała pełnić rolę tzw. „biblioteki rejonowej” i został zatwierdzony statut Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy Łapy.

Posiadany księgozbiór liczący 84.630 wol. zaspokaja potrzeby czytelnicze siedemnastotysięcznego miasta. Zgromadzone zbiory to książki z różnych dziedzin wiedzy oraz literatura piękna dla dorosłych, dzieci i młodzieży.

W czytelni znajduje się dość bogaty księgozbiór podręczny i regionalny. W swoich zbiorach biblioteka posiada również kasety do nauki języków.

Jako jedna z nielicznych bibliotek samorządowych zadbała o poprawę usług czytelniczych wprowadzając i stopniowo rozwijając komputeryzację procesów bibliotecznych.

Oddział dla dzieci Biblioteki Publicznej w Łapach.

Co czwarty mieszkaniec Łap jest czytelnikiem biblioteki.

Oprócz gromadzenia, opracowania i udostępniania zbiorów biblioteka prowadzi działania w zakresie upowszechniania książki i czytelnictwa, są to: wystawy tematyczne oraz prezentujące dorobek literacki pisarzy, imprezy adresowane do dzieci i młodzieży takie, jak konkursy, wieczory baśni i filmów, zajęcia z Kołem Przyjaciół Biblioteki. Organizowane są również zajęcia związane z książką w czasie ferii i wakacji. Oprócz tego prowadzone są lekcje biblioteczne dla szkół podstawowych i średnich.

Pierwszym pracownikiem biblioteki była Pani Regina Włostowska, która pełniła funkcję kierownika do 1956 r. Od 1956 r. kierownikiem została Pani Bożena Malinowska. W dniu 1 marca 1958 r. PiMBP została przekazana nowemu kierownikowi Pani Zofii Baj. 1 grudnia 1966 r. obowiązki kierownika przejęła Pani Teresa Łupińska, która pełniła tę funkcję do końca 1990, a następnie przekazała Jadwidze Majerowskiej.

Do zasłużonych bibliotekarzy, którzy wnieśli duży wkład pracy w dziedzinie rozwoju czytelnictwa należy zaliczyć: Panią Reginę Muszyńską, Zofię Baj, Wandę Kruk, Józefę Bajdę, Teresę Łupińską.

KOLEKCJA REGIONALNA MIEJSKIEJ BIBLIOTEKI PUBLICZNEJ W HAJNÓWCE

Gromadzenie zbiorów specjalnych biblioteka nasza rozpoczęła na początku lat 60-tych w związku z organizacją Poradni Kulturalno-Oświatowej - załączka Powiatowego Domu Kultury. Początkowo gromadzone były głównie przezrocza, płyty, plakaty i materiały repertuarowe dla teatrzyków amatorskich.

Gromadzenie zbiorów związanych tematycznie z Hajnówką oraz prace oświatowe mające na celu upowszechnianie wiedzy o Hajnówce rozpoczęliśmy w drugiej połowie lat siedemdziesiątych. Złożyło się na to kilka przyczyn, m. in.:

1. zainteresowanie mieszkańców, a szczególnie uczniów szkół średnich historią Hajnówki umiejętnie inspirowane przez nauczycieli Pana Witolda Tatarczyka i nieżyjącego już Pana Juliusza Ojrzanowskiego,

2. osiągnięcia niektórych mieszkańców Hajnówki w dziedzinie nauki, m. in. T. Rakowieckiego w dziedzinie astronomii, prof. E. Tyrkiela w dziedzinie metalurgii,

3. likwidacja Muzeum Ruchu Rewolucyjnego w Hajnówce (zbiory Muzeum po likwidacji zostały rozproszone),

4. brak monografii Hajnówki.

Głównym zadaniem, które postawiliśmy przed sobą było stworzenie kolekcji regionalnej, w której znalazłyby się:

- materiały i dokumenty, nagrania przekazów słuchowych o charakterze historycznym, mogące stanowić pomoc do opracowania obszerniejszej monografii Hajnówki,
- dokumenty związane z życiem i pracą znanych hajnowian,
- prace naukowe, literackie i wspomnienia mieszkańców Hajnówki (aktualnych i dawniej mieszkających),
- wycinki prasowe.

Przed scharakteryzowaniem naszej kolekcji pozwolę sobie przypomnieć, że Hajnówka była pierwotnie uroczyskiem Puszczy Białowieskiej. Zakłady, domy i całe osiedla powstawały po uprzednim wycięciu kawał-

ka puszczy. stąd źródeł do historii Hajnówki do roku 1930, poszukujemy przede wszystkim w dokumentach dotyczących Puszczy Białowieskiej. Ponadto należy dodać, że dokumenty znajdujące się w naszej kolekcji są głównie dokumentami wtórnymi.

Na zbiory kolekcji regionalnej składają się:

1. Mapy i plany okolic Hajnówki (najstarsza odnosi się do XVI wieku):

– „Puszcza Białowieska: uroczyska i sieć wodna”.

2. Książki i informatory, np.:

– „Praca Niemców w Puszczy Białowieskiej”. Berlin 1918 (w j. niem.).

– Otton Hedemann: „Dzieje Puszczy Białowieskiej w Polsce przedrozbiorowej”. Warszawa 1939.

– Karpiński J., Orłowiec M.: „Białowieża i Hajnówka. Krótki przewodnik po Puszczy Białowieskiej”. Białystok 1937.

– Monkiewicz W.: „Zbrodnie hitlerowskie w Hajnówce i okolicy”. Białystok 1982.

– „Zakłady Suchoj Destylacji Drewna”. 1967.

3. Fragmenty książek np.:

– fragment Księgi Adresowej dla handlu, rzemiosł i przemysłu. Warszawa 1928. (Wykaz restauracji, herbaciarni, sklepów, punktów usługowych i zakładów przemysłowych w Hajnówce).

4. Artykuły z czasopism, m. in. artykuły o Hajnówce zamieszczone w:

– „Echach Leśnych” lata 1929-39.

– „Życiu Białostockim” (od roku 1948).

5. Maszynopisy prac magisterskich i innych opracowań monograficznych, np.:

– Nowicki B.: „Powstanie i rozwój Klubu Sportowego Puszcza. Hajnówka w latach 1937-1993”. Biała Podlaska 1994.

– Dzik W.: „Dzieje Szkoły Zawodowej w Hajnówce w latach 1924-1986”. Białystok 1989.

– Tyc E.: „Dzieje apteki w Hajnówce od roku 1925 do roku 1951”. Hajnówka 1991.

6. Wspomnienia - publikacje książkowe i rękopisy, np.:

– Mironowicz A.: „Od Hajnówki do Pahlawi”. Paryż 1986.

– Kwapiszewski W.: „Rapsodia altajska”. Białystok 1992.

– Zin A.: „Chory do łóżka...” (maszynopis).

– Kosidło J.: „Grupa oporu antyhitlerowskiego 1941-43” (rękopis).

– Czarkowski T.: „Zabłąkani na cmentarzu” (rękopis).

7. Dokumenty, np.:

– Wykaz mieszkańców uroczyska Kozi Przeskok i wsi Hajnówka z 1869 r.

- Akt zeznania w sprawie metryki ślubu Jankiela Kawer - wydany przez Rabina Koppa (1933) r.).

- List kapitana statku „Hajnówka” do Burmistrza Miasta (1992 r.) informujący o zamiarze sprzedaży tegoż statku.

8. Zdjęcia budynków, osiedli, zdarzeń i osób (najstarsze zdjęcie pochodzi z roku 1910 i dotarło do nas poprzez redaktora Kuriera Poranego z Izraela).

9. Kilka nagrań dźwiękowych (wywiady, wspomnienia) znaczących, niestety już nie żyjących mieszkańców Hajnówki (m. in. Aleksego Zina, Pelagii Rakowieckiej - organizatorki pierwszej w Hajnówce biblioteki publicznej w okresie międzywojennym).

10. Kasety video - dokumentujące organizowane przez nas niektóre imprezy poświęcone naszemu miastu.

11. Ponadto gromadzimy również twórczość poetycką i prozatorską (publikowaną i nie publikowaną) dawnych i obecnych mieszkańców Hajnówki.

Zgromadzone dotychczas materiały wykorzystujemy do organizacji pracy oświatowo-wychowawczej, mającej na celu upowszechnienie znajomości historii swojego miasta wśród mieszkańców Hajnówki.

Dla uczniów pracownica czytelnii Alla Gryc opracowała lekcję historii „Hajnówka i jej rozwój na przestrzeni dziejów”. Z lekcji tej bardzo chętnie korzystają nauczyciele szkół hajnowskich, a także nauczyciele ze szkół okolicznych wsi (np. Dubicze Cerkiewne, Mochnate, Nowoberezowo). W r. 1994 przeprowadziliśmy 30 takich lekcji.

W oparciu o zbiory kolekcji regionalnej przygotowywane są prelekcje dla mieszkańców Hajnówki na temat różnych wydarzeń historycznych, np. „Ziemi hajnowskiej drogi do niepodległości”, „Powstanie Kościuszkowskie na Białostocczyźnie”, „Początki II Rzeczypospolitej w Hajnówce”.

Wybitnym mieszkańcom Hajnówki poświęcono wieczory wspomnień (T. Rakowiecki, J. Ojrzanowski, A. Zin).

Organizujemy spotkania z Hajnowianami, np. z autorem książek religioznawczych H. Swienko, z prof. E. Tyrkielem i panem A. Orzechowskim na temat dnia codziennego i wyglądu Hajnówki na początku XX w. i w okresie międzywojennym.

Prezentujemy twórczość prozatorską i poetycką mieszkańców - dotychczas zorganizowaliśmy cztery wieczory promocyjne.

W najbliższej przyszłości wspólnie z Towarzystwem Przyjaciół Hajnówki będzie wydany tomik twórczości (hajnowian).

Nasze zbiory niejednokrotnie wykorzystywane są w artykułach i ilustracjach zamieszczonych w lokalnej gazecie „Gościńcu Hajnowskim”

(np. sylwetka dawnego znanego mieszkańca Hajnówki dr. A. Jędruszka, dawne budynki hajnowskie - grafika W. Kabaca).

Ekspozowane przez nas zdjęcia dawnej Hajnówki zachęcają do odwiedzin w naszej bibliotece. Stąd mamy wizyty i obcokrajowców i dawnych mieszkańców Hajnówki, a także obecnych nie będących czytelnikami.

Po latach doświadczeń możemy stwierdzić, że praca nad gromadzeniem kolekcji regionalnej nie jest łatwa, ale przynosi bibliotece wiele satysfakcji i przysparza przyjaciół.

Ewa Ziniewicz-Siergiejko
Dział Metodyki Bibliotecznej
i Doskonalenia Kadr WBP

„ZIELONE SERCE PRZYRODY”

*Starym borom nowe damy imię,
nowe ptaki znajdziemy i wody,
posłuchamy, jak bije olbrzymie,
zielone serce przyrody.*

(K. I. Gałczyński, Kronika olsztyńska)

21.06.95 r. Wojewódzka Biblioteka Publiczna im. Łukasza Górniczego zorganizowała imprezę podsumowującą wieloetapowy konkurs czytelniczy pod hasłem **„Zielone serce przyrody”**. Uczestnikami imprezy byli czytelnicy bibliotek publicznych z terenu województwa i miasta Białegostoku. W sali kameralnej Filharmonii Białostockiej spotkali się zwycięzcy eliminacji środowiskowych, które odbyły się w 17. bibliotekach miejskich, miejsko-gminnych, gminnych oraz filiach bibliotecznych WBP.

Imprezy dla najmłodszych czytelników bibliotek publicznych stały się już tradycją. Popularyzują twórczość pisarzy dziecięcych i książki z różnych dziedzin wiedzy. Stwarzają okazję dzieciom do zaprezentowania się przed rówieśnikami i wykazania uzdolnień w wielu dziedzinach, jak np. teatr, plastyka, muzyka, poezja.

Konkurs **„Zielone serce przyrody”**, który trwał od 1.XII.94 r. do 10.V.1995 r. nawiązywał tematyką do Europejskiego Roku Ochrony Przyrody obchodzonego w bieżącym roku. W wielu bibliotekach powstały **Kluby Zielonego Listka** podejmujące działania na rzecz ochrony środowiska w swoich miejscowościach. Ich członkowie sprząтали lasy, porządkowali otoczenia bibliotek i szkół, sadzili drzewka, propagowali potrzebę ochrony zasobów naturalnych, zdrową żywność, opiekowali się bezdomnymi zwierzętami. Na spotkaniach z leśnikami poznawali prawa rządzące przyrodą.

Regulamin konkursu przewidywał też przygotowanie programów o tematyce ekologicznej oraz plakatów upowszechniających ideę ochrony przyrody. Młodzi czytelnicy wywiązali się z tych zadań znakomicie.

Programy prezentowane 21.VI. na scenie Filharmonii Białostockiej zaskoczyły nie tylko wszechstronnym ujęciem tematu, ale również doskonałym wykonaniem. Ogromna w tym zasługa bibliotekarzy i nauczycieli, którzy pracowali z dziećmi z wielkim zaangażowaniem.

Komisja oceniła dzieci w trzech grupach wiekowych.

W grupie młodszej (kl. I-III) zwyciężył zespół w składzie: Małgosia Olizarowicz, Agnieszka Bajko, Paulina Miakisz reprezentujący Miejsko-Gminną Bibliotekę Publiczną w Czarnej Białostockiej. Dzieci przygotowała Pani Krystyna Kodłubańska - bibliotekarka z Oddziału dla Dzieci MGBP.

Dwa równorzędne miejsca II przyznano czytelnikom Filii Bibliotecznej Nr 7 w Białymstoku, z którymi pracowała Pani Teresa Zarzecka, nauczycielka Szkoły Podstawowej Nr 44 oraz dzieciom ze Szkoły Podstawowej Nr 43 reprezentującym Filie Biblioteczną Nr 8 w Białymstoku, przygotowanym przez nauczycielkę Panią Joannę Dmitruk.

III miejsce zajęła grupa z Ogrodniczek pod kierunkiem nauczycielki miejscowej szkoły Pani Grażyny Jakubik.

Prawdziwą rewelacją okazał się zespół, który zajął I miejsce w grupie średniej (kl. IV-VI). Śpiewające dziewczęta (Ania Karwowska, Urszula Tekień, Dorota Kulesza), przygotowane przez nauczycielkę Szkoły Podstawowej w Masiach z siedzibą w Dzierżkach, Panią Violetę Bubnowską zachwyciły nie tylko ciekawym treściowo programem i pomysłową dekoracją, ale też znakomitym wykonaniem i swobodą na scenie. Piosenek ekologicznych w ich wykonaniu słuchało się z prawdziwą przyjemnością.

O znakomitym przygotowaniu zespołów świadczy fakt, że i w tej grupie przyznano dwa drugie miejsca. Zdobyły je czytelniczki Miejsko-Gminnej Biblioteki Publicznej w Mońkach (pracujące pod opieką bibliotekarki Pani Barbary Kuprel) za piękny program kukielkowy. Na równorzędnym miejscu sklasyfikowano zespół pod opieką bibliotekarki Pani Zofii Lewko reprezentujący Filie Biblioteczną Nr 15 w Białymstoku.

III miejsce zajęły dzieci z Dubin w gminie Hajnówka przygotowane przez nauczycielkę, Panią Eugenię Samociuk i bibliotekarkę Gminnej Biblioteki Publicznej w Hajnówce z siedzibą w Dubinach, Panią Raisę Kot.

W grupie starszej (kl. VII-VIII) I nagrodę zdobyli czytelnicy Miejsko-Gminnej Biblioteki Publicznej w Łapach, z którymi pracowała bibliotekarka Pani Barbara Bajda. Zespół w składzie: Ania Jabłońska, Kasia Godlewska, Wojtek Jankowski przedstawił program o bogatej treści i zróżnicowanej formie.

II miejsce zajęły dzieci z Płonki Kościelnej w gminie Łapy, które zaprezentowały udaną pantonimę pt. „Zagrożenia naszej planety”. Pro-

gram został przygotowany pod kierunkiem dyrektora miejscowej szkoły Pani Alicji Łapińskiej i bibliotekarki Filii Bibliotecznej w Płonce Koscielnej Pani Elżbiety Roszkowskiej.

Na III miejscu sklasyfikowano czytelników MBP w Bielsku Podlaskim pod opieką nauczycielki Szkoły Podstawowej Nr 1 Pani Świetłany Sacharczuk i bibliotekarki MBP Pani Grażyny Szulborskiej.

Plakaty oceniała odrębna komisja. W części plastycznej konkursu przyznano 9 nagród. Zdobyli je:

w grupie młodszej: I miejsce Łukasz Laszuk (Białystok), II miejsce Anna Torka (Białystok), III miejsce Ewa Grochowska (Masie, gm. Mońki);

w grupie średniej: I miejsce Ewelina Płońska (Mońki), II miejsce Anna Roszczenko (Bielsk Podl.), III miejsce Agnieszka Osmólska (Bielsk Podl.);

w grupie starszej: I miejsce Magdalena Perkowska (Supraśl), II miejsce Anna Motyczko (Ryboły, gm. Zabłudów), III miejsce Justyna Ciszek (Supraśl).

Nagrodzone prace można oglądać na wystawie zorganizowanej w hallu Filharmonii Białostockiej.

Imprezę wojewódzką uświetniła audycja „Ptaki w przyrodzie i muzyce” w wykonaniu artystów Filharmonii.

Współorganizatorami byli Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych, Dyrekcja Parku Krajobrazowego Puszczy Knyszyńskiej w Supraślu, Zarząd Wojewódzki Ligi Ochrony Przyrody, Nadleśnictwo Supraśl.

Piękne nagrody książkowe dzieciom ufundowali sponsorzy: Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych, Wydział Ochrony Środowiska Urzędu Wojewódzkiego, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wydział Gospodarki Przestrzennej i Ochrony Środowiska Urzędu Miejskiego. Plansze przedstawiające zwierzęta chronione przekazała do zbiorów bibliotecznych LOP.

Poczęstunek uczestnikom imprezy sponsorowali: Chio Lilly Foods Ltd., Regionalne Przedsiębiorstwo Handlowe, Zakłady Piwowskie „Dojlidy”, Spółdzielnia Obrotu Towarowego Przemysłu Mleczarskiego, Hurtownia Firmowa „Goplana”, Zakład Piekarniczy Antoniego Dzieniszewskiego, Okręgowe Przedsiębiorstwo Przemysłu Mięsnego, DPHU Szyrkowiec Jarosław.

Po części oficjalnej dzieci wyjechały na wycieczkę. Jej program obejmował zwiedzenie Muzeum Przyrodniczego w Supraślu oraz Arboretum w Kopnej Górze. Wielką atrakcją było też ognisko zorganizowane na leśnej polanie.

Radość dzieci była najlepszym dowodem, że impreza się udała. Wiedza przekazana podczas poszczególnych etapów konkursu z pewnością głęboko zapadnie w serca i umysły wszystkich uczestników konkursu.

WYMOWA NAZWISK PISARZY OBCYCH

Zestawienie ujmuje nazwiska pisarzy obcych tłumaczonych na język polski. Są one uzupełnieniem do zestawień opracowanych przez Dział Informacyjno-Bibliograficzny w 1984 r. i Dział Instrukcyjno-Metodyczny w 1992 r. Wykaz sporządzono na podstawie „Słownika wymowy i odmiany nazwisk obcych” Izabeli i Jerzego Bartmińskich w celu wykorzystania w pracy z czytelnikiem. W zestawieniu sylaby akcentowane wyróżnione zostały grubym drukiem.

1. Andrič Ivo (jugosł.) - {**andric**}
2. Anouilh Jean (fr.) - {**anu**j}
3. Bachelard Gaston (fr.) - {**baszelar**}
4. Barnes Julian (ang.) - {**barns**}
5. Barthes Roland (fr.) - {**bart**}
6. Bataille Georges (fr.) - {**bataj**}
7. Behan Brendan (ang.) - {**bihan**}
8. Bennett Arnold Enoch (ang.) - {**benet**}
9. Blais Marie-Claire (fr.) - {**ble**}
10. Blixen Karen (duń.) - {**blegsen**}
11. Bonnefoy Yves (fr.) - {**bonfua**}
12. Bontempelli Massimo (wł.) - {**bontempelli**}
13. Boon Loius Paul (hol.) - {**bon**}
14. Bowles Paul (amer.) - {**bouls**}
15. Breton Andre (fr.) - {**breta**}
16. Brown George Mackay (ang.) - {**braun**}
17. Burgess Anthony (ang.) - {**berdżes**}
18. Carter Angela (ang.) - {**karter**}
19. Char Rene (fr.) - {**szar**}
20. Churchill Winston (ang.) - {**czerczil**}
21. Claudel Paul (fr.) - {**klodel**}
22. Cocteau Jean (fr.) - {**kokto**}
23. Cowley Malcolm (amer.) - {**kaulej**}

24. Croce Benedetto (wł.) - {**krocze**}
25. Delblanc Sven (szw.) - {**debla**}
26. Dos Passos John Roderigo (amer.) - {**dospesos**}
27. Enguist Per Olov (szw.) - {**enkwest**}
28. Fallaci Oriana (wł.) - {**fallaczi**}
29. Fenoglio Beppe (wł.) - {**fenolio**}
30. Foucault Michel (fr.) - {**fuko**}
31. Fowles John Robert (ang.) - {**fauls**}
32. Genet Jean (fr.) - {**żene**}
33. Ghelderode Michel de (bel.) - {**gelderod**}
34. Giono Jean (fr.) - {**żjono**}
35. Girard Rene (fr.) - {**żirar**}
36. Gutersloh Albert Paris (austr.) - {**güterslo**}
37. Hebert Anne (fr.) - {**eber**}
38. Hernández Miquel (hisz.) - {**ernandes**}
39. Heym Stefan (nm.) - {**hajm**}
40. Hoel Sigurd (norw.) - {**hul**}
41. Hughes Ted (ang.) - {**hjus**}
42. Jarrell Randal (amer.) - {**dżarel**}
43. Jeffers Robinson (amer.) - {**dżefers**}
44. Jensen Johannes Wilelm (duń.) - {**jensen**}
45. Jersild Per Christian (szw.) - {**jerszild**}
46. Jones James (amer.) - {**dżons**}
47. Koepppen Wolfgang (nm.) - {**köpen**}
48. Kosztolanyi Dezsö (węg.) - {**kostolanji**}
49. Larbaud Valery (fr.) - {**larbo**}
50. Laxness Halldor Kijan (fr.) - {**laksnes**}
51. Lodge Dawid (ang.) - {**lodż**}
52. Lukacs György (węg.) - {**lukacz**}
53. Lundkvist Artur (szw.) - {**lundkwist**}
54. Machado y Ruiz Antonio (hisz.) - {**maczado i ruiz**}
55. Mailer Norman (amer.) - {**mějler**}
56. Mathews Harry (amer.) - {**mełjus**}
57. McCullers Carson (amer.) - {**mekalers**}
58. Meszöly Miklos (węg.) - {**mesej**}
59. Mishima Ykio (jap.) - {**misima**}
60. Montherlant Henry de (fr.) - {**monterlan**}
61. Moore Marianne Craig (amer.) - {**mur**}
62. Muschg Adoff (szwajc.) - {**muszg.**}
63. Nagy Laszlo (węg.) - {**nadż**}
64. Naipaul V(idaiadhar) S(urajprasad) (ang.) - {**najpol**}

65. Peguy Charles (fr.) - (**pegi**)
66. Pinget Robert (fr.) - (**peże**)
67. Plath Sylvia (amer.) - (**piet**)
68. Ponge Francis (fr.) - (**ponż.**)
69. Rebreanu Liviu (rum.) - (**rebrianu**)
70. Roethke Theodore (amer.) - (**retke**)
71. Rougenomt de Denis (szwajc.) - (**rużemon**)
72. Sachs Nelly (nm.) - (**zaks**)
73. Saint-John Perse (fr.) - (**sen-dżon pers**)
74. Sandburg Carl (amer.) - (**sendberg**)
75. Schwartz Delnore (amer.) - (**szwarc**)
76. Sillanpää Frans Emil (fin.) - (**silanpe**)
77. Strachey (Giles) Lytton (ang.) - (**streczej**)
78. Trotzig Birgitte (szw.) - (**trocig**)
79. Tzara Tristan (fr.) - (**cara**)
80. Valle-Inclan Ramon Maria del (hiszp.) - (**walje-inklan**)
81. Vallejo Cesar (peruw.) - (**waljecho**)
82. Waugh Evelyn (ang.) - (**uo**)
83. Weil Simone (fr.) - (**wej**)
84. Wolfe Tom (amer.) - (**ulf**)
85. Wright James (amer.) - (**rajt**)
86. Yaurcenar Marguerite (fr.) - (**jursenar**)

Ewa Ziniewicz-Siergiejko
Dział Metodyki Bibliotecznej
i Doskonalenia Kadr

WYPRAWA PO KWIAT PAPROCI (impreza dla dzieci)

Uwagi metodyczne

Impreza przeznaczona jest dla dzieci z kl. II-IV. Można ją zrealizować w czasie wycieczki wprowadzającej.

Spotkanie urozmaicają elementy rozrywki, co jest zalecane w pracy z dziećmi przez tzw. „pedagogikę zabawy”.

Grupa uczestnicząca w spotkaniu nie powinna być większa niż klasa szkolna.

Wcześniej należy przygotować takie pomoce, jak: książka z tekstem baśni „Kwiat paproci” J. I. Kraszewskiego, wycięte z kartonu listki oraz sylwetki ptaków i zwierząt z wypisanymi na nich odpowiednimi nazwami, nagrania odgłosów lasu lub piosenek o lesie i szczęściu, czerwony pasek, liść leśnej paproci lub paproć doniczkową, numerki na kartonikach do oznaczania rysunków, drobne przedmioty (np. pionki od gier, spinacze biurowe lub kolorowe karteczki) potrzebne podczas konkursu rysunkowego, powielone krzyżówki w ilości zgodnej z potrzebami.

Kredki albo farby (wtedy również pędzle i naczynia na wodę) oraz kartki z bloku rysunkowego A4 dzieci powinny przynieść ze sobą, o czym należy wcześniej poinformować opiekuna grupy. Dzieci powinny zapoznać się z treścią baśni J. I. Kraszewskiego pt. „Kwiat paproci”.

Spotkanie zrealizowane w całości zajmuje ok. 2 godz. lekcyjnych (bez rozwiązywania krzyżówki).

Osoba prowadząca powinna zadbać, by uczestnicy czuli się swobodnie.

Wskazane jest zorganizowanie w bibliotece wystawki baśni polskiej w związku z przypadającym jej stuleciem (w grudniu 1895 r. z datą 1896 w wydawnictwie Michała Arcta w Warszawie ukazało się I wydanie baśni Marii Konopnickiej „O krasnoludkach i sierotce Marysi”).

Przebieg imprezy

1. Powitanie dzieci

Osoba prowadząca wita grupę. Wyjaśnia, że z biblioteki publicznej mogą korzystać dorośli i dzieci. Pyta, kto jest czytelnikiem tej lub innych bibliotek publicznych. Wyraża nadzieję, że po spotkaniu grono czytelników powiększy się.

Jeżeli są zgłoszenia i prośby o zapisanie, należy poinformować, że chętni muszą poczekać na zakończenie imprezy.

2. Zabawa w las

Informujemy, że spotkanie będzie poświęcone wspólnemu poszukiwaniu „kwiatu paproci”. Pytamy, czy dzieci znają treść baśni Józefa Ignacego Kraszewskiego pod tytułem „Kwiat paproci”. Proponujemy wyprawę do baśniowego lasu.

Prosimy, by uczestnicy odczytali nazwy drzew z przygotowanych wcześniej kartonowych listków, a nazwy mieszkańców lasu z sylwetek zwierząt i ptaków. Wśród wycinanek musi znaleźć się liść paproci. Dzieci powinny przypiąć lub przykleić do ubrania dowolnie wybrane liście i sylwetki.

Uczestnicy ustawiają się swobodnie, jak drzewa w lesie. Możemy włączyć podkład muzyczny, np. nagrane odgłosy lasu. Dzieci mogą śpiewać dowolną piosenkę o lesie. Udają las. Machają wyciągniętymi w górę rękami, pochylają się na wszystkie strony, szumią jak drzewa na wietrze. „Zając” skacze w przysiadzie, „sarna” pasie się na leśnej polanie, „lis” skrada się i czatuje na „zającą”, „kukułka” kuka, „dzięcioł” kuje, „puchacz” pohukuje.

Prosimy, by dzieci usiadły. Mówimy, że mamy w naszym lesie paproć, ale widocznie nie jest to baśniowa paproć, bo nie ma kwiatów. Prosimy o rozstrzygnięcie problemu: „Czy prawdziwa paproć kwitnie?” Po swobodnych wypowiedziach uczestników wyjaśniamy, że nie. Możemy krótko poinformować w jaki sposób rozsiewają się paprocie. (Zamiast kwiatów, z których powstają nasiona, na spodniej stronie liści paproci znajdują się tzw. zarodniki zebrane w małych, brązowych naroślach. Dojrzałe zarodniki wysypują się na ziemię. Wyrastają z nich nowe paprocie. Możemy zademonstrować liść leśnej paproci lub paproć doniczkową).

Zapraszamy do konkursu rysunkowego „Nasz kwiat paproci”. Wyjaśniamy, że w bibliotece musi być kwitnąca paproć, bo nasz las jest baśniowy.

3. Konkurs „Nasz kwiat paproci”

Pytamy o wygląd kwiatu paproci z baśni Kraszewskiego. Po wypowiedziach dzieci odczytujemy lub prosimy któregoś z uczniów o odczy-

tanie fragmentu opowiadającego o znalezieniu przez Jacusia kwiatu paproci:

Szedł Jacuś:

„...daleko w gąszcze, gdzie pamiętał dobrze, że paprocie rosy... Znalazł je na miejscu i nuż w nich grzebać, ale kwiatu nigdzie ani śladu.

Po jednych laziły robaki, na drugich spały gąsienice, innych liście były poschłe. Już miał Jacuś z rozpaczy porzucić daremne szukanie, gdy tuż pod nogami zobaczył kwiatek. Pięć listków miał złotych, a w środku oko świecące. Wyciągnął rękę i pochwycił go. Zapiekło go jak ogniem, a nie rzucił, trzymał mocno.

Kwiat w oczach rosnąć mu poczynał, a taką jasność miał, że Jacuś musiał powieki przymknąć, bo go oślepiła. Wcisnął się zaraz za pazuchę, pod lewą rękę na serce... Wtem głos się odezwał do niego:

- Wzięłeś mnie, szczęście to twoje, ale pamiętaj o tym, że kto mnie ma, ten wszystko może co chce, tylko z nikim i nigdy swoim szczęściem dzielić mu się nie wolno...”

Prosimy, by dzieci zamknęły oczy i wyobraziły sobie „kwiat paproci”, a potem narysowały go na kartce (format A4). Prac nie należy podpisywać.

Po zakończeniu rysunków urządzamy wystawkę. W razie braku miejsca możemy je nawet wyłożyć na stolikach. Do rysunków przypinamy lub przyklejamy przygotowane wcześniej numerki. Dzieci oglądają prace. Prosimy, by w trakcie oglądania prac zastanawiały się, który „kwiat paproci” jest najpiękniejszy, ale nie dzieliły się z kolegami swymi spostrzeżeniami, bo najciekawsza praca zostanie wybrana w drodze losowania. Dzieci podchodzą pojedynczo i kładą na wybrany rysunek „swoją głos”. Mogą to być przygotowane wcześniej kolorowe karteczki lub np. drobne przedmioty, które wcześniej rozdajemy uczestnikom. liczymy „głosy” i wybieramy tę pracę, która uzyskała ich najwięcej.

4. Poszukiwanie „kwiatu paproci”

Autor wybranego rysunku zostaje „Jacusiem”. Jeżeli jest to dziewczynka, możemy zaproponować, by wybrała „Jacusia” spośród kolegów.

Przypominamy fragment mówiący o przygotowaniach Jacusia do wyprawy:

„Wieczorem (...) koszulę wdział białą, pasik czerwony, łapcie nie noszone i choć go matka nie puszczała, jak tylko ściemniało, pobiegł do lasu”.

„Jacusiowi” zakładamy czerwony pasek lub zawiązujemy w pasie czerwoną szarfę. „Jacuś” wychodzi za drzwi.

W tym czasie wkładamy „kwiat paproci” do książki i wstawiamy ją na półkę w miejscu zgodnym z oznaczeniem sygnatury.

Polecamy dzieciom ustawić się w kole. Proponujemy znowu udawanie lasu. Możemy włączyć poprzednio wykorzystane nagranie. „Jacusia” zapraszamy do koła. Prosimy, by koledzy podpowiedzieli mu jak najłatwiej odszukać „kwiat paproci”. Informujemy, że został on włożony do książki z baśnią Kraszewskiego pt. „Kwiat paproci”. Prosimy, by dzieci nie podpowiadały, wskazując na półkę, lecz zaproponowały inny sposób poszukiwań. Jeżeli nie padnie propozycja wykorzystania katalogu, uwagę uczniów na ten element wyposażenia biblioteki kieruje osoba prowadząca. Wszystkie dzieci siadają.

Udzielamy podstawowej informacji o katalogu, w której należy zwrócić uwagę na następujące sprawy:

– Katalog jest źródłem wiedzy o wszystkich książkach znajdujących się w bibliotece.

– Każda książka ma swoje karty katalogowe, na których znajdują się informacje o niej i znak wskazujący miejsce książki na półce - tzw. sygnatura (w prawym, górnym rogu).

– Chcąc odnaleźć w katalogu kartę katalogową książki musimy znać nazwisko autora, tytuł poszukiwanej pozycji lub tematykę.

– Poszukujemy potrzebnej książki poprzez:

a) katalog alfabetyczny autorski - jeżeli znamy nazwisko autora,

b) katalog alfabetyczny tytułowy - jeżeli znamy tytuł,

c) katalog rzeczowy - jeżeli znamy tematykę.

Pomagamy „Jacusiowi” odszukać książkę na półce. Zwracamy uwagę na oznaczenia na rozdzielaczach działowych.

5. Dyskusja na temat szczęścia

Nawijujemy do tematyki baśni, w której główny bohater - Jacuś obdarzony przez kwiat paproci bogactwem, nie mógł podzielić się z nikim swoim szczęściem.

Zadajemy pytania:

— Czy Jacuś był szczęśliwy?

— Czy bogactwo oznacza szczęście?

Prosimy dzieci o luźne wypowiedzi na powyższe pytania. Dążymy do uzyskania odpowiedzi, w której zostanie zawarty następujący wniosek:

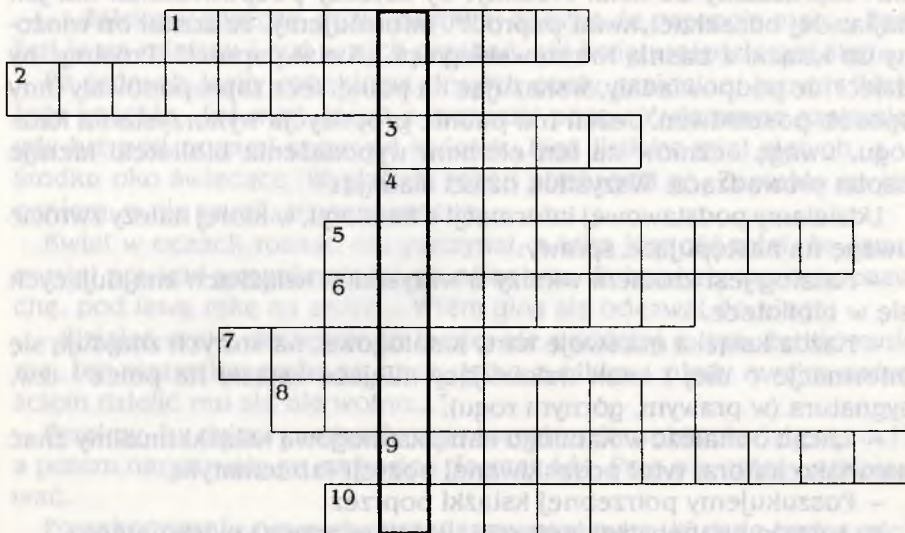
Bogactwo nie może być szczęściem, jeżeli nie korzystamy z niego wraz z osobami bliskimi.

6. Zakończenie imprezy

Zapraszamy dzieci do korzystania z biblioteki. Chętnym dajemy zobowiązania.

Rozdajemy powielone wcześniej krzyżówki z hasłem (wszystkim chętnym). Dzieci rozwiązują je w domu.

Krzyżówka z hasłem

1. Jacuś trzymał w nim złoto, srebro i diamenty.
2. Jacuś nie mógł podzielić się nim z nikim.
3. Kolor koni Jacusia.
4. Jacuś szukał w nim kwiatu paproci.
5. Opowiadała o kwiecie paproci.
6. Święto, które obchodzono w noc świętojańską.
7. Mieszkanie rodziców Jacusia.
8. Kolor paska Jacusia.
9. Nazwisko autora baśni „Kwiat paproci”.
10. Mieszkanie bogatego Jacusia.

KRONIKA WAŻNIEJSZYCH WYDARZEŃ

- 23-25 maja 1995 – Uczestnictwo 3 osób w Europejskim Forum Bibliotekarzy w Warszawie. Przedstawiciele Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Białymstoku brali czynny udział wygłaszając referaty (W. Siniakowicz: Automatyzacja w bibliotekach publicznych), komunikaty (J. Juchniewicz: Działalność na rzecz mniejszości narodowych) oraz uczestnicząc w dyskusji panelowej (B. Bartoszewicz-Fabiańska).
- 5-9 czerwca 1995 – Udział W. Siniakowicz, dyr. WBP i J. Juchniewicz kier. DMBiDK w konferencji zorganizowanej przez Bibliotekę Narodową Białorusi w Mińsku na temat „Marketing biblioteczny”. O zastosowaniu marketingu w bibliotekach publicznych województwa poinformowała uczestników spotkania W. Siniakowicz, dyr. WBP. Wyjazd był okazją do zapoznania się z problematyką rozwoju czytelnictwa i bibliotek na Białorusi.
- 7-9 czerwca 1995 – Udział H. Sołomianko, kier. Działu Informacyjno-Bibliograficznego w IV Ogólnokrajowej Naradzie Bibliografów w Warszawie.
- 21 czerwca 1995 – Eliminacje wojewódzkie konkursu dla dzieci ph. „Zielone serce przyrody”. Pomysłodawcą i organizatorem konkursu był Dział Metodyki Bibliotecznej i Doskonalenia Kadr WBP.
- czerwiec 1995 – Bibliotekom publicznym województwa białostockiego przekazano jako depozyt Ministerstwa Kultury i Sztuki łącznie ponad 8.000 wol. za kwotę 45 tys. zł (450 mln zł). Książki trafiły do 46 gmin województwa oraz bibliotek w Białymstoku. Łącznie uzupełniły zbiory 105 bibliotek miejskich i wiejskich.

- czerwiec 1995 – Białoruskie Towarzystwo „Kniga” przekazało jako dar bibliotekom publicznym w 6 gminach (Narew, Narewka, Kleszczele, Czyże, Dubicze Cerkiewne, Dubiny) 135 książek w języku białoruskim.
- 1 września 1995 – Na stanowisko dyrektora Wydziału Kultury, Sportu i Turystyki UW powołano Kazimierza Maksymialiana DERKOWSKIEGO, dotychczasowego dyrektora Wojewódzkiego Ośrodka Animacji Kultury w Białymstoku.
- 13 września 1995 – Spotkanie kierowników filii bibliotecznych WBP poświęcone analizie stanu czytelnictwa.
- 27 września 1995 – Seminarium poświęcone opracowaniu i przechowywaniu kaset video w zbiorach bibliotek. Zorganizowano w Dziale Zbiorów Specjalnych WBP. Uczestniczyło 18 przedstawicieli bibliotek samorządowych.
- 27 września 1995 – Na posiedzeniu Rady Miasta przegłosowano wniosek komisji kultury o połączenie Miejskiej Biblioteki Publicznej im. ks. A. Jabłonowskiej z ośrodkiem kultury.

SPIS TREŚCI

1. Walentyna Siniakowicz	
Marketing w działalności bibliotek publicznych woj. białostockiego	7
2. Jadwiga Majerowska	
Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy Łapy	11
3. Janina Jakubowska	
Kolekcja regionalna Miejskiej Biblioteki Publicznej w Hajnówce	14
4. Ewa Ziniewicz-Siergiejko	
„Zielone serce przyrody”	18
5. Ludmiła Szyrkowiec	
Wymowa nazwisk pisarzy obcych	21
6. Ewa Ziniewicz-Siergiejko	
Wyprawa po kwiat paproci. Impreza dla dzieci	24
7. Kronika ważniejszych wydarzeń	29